

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรีโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
A Study of Learning Achievements with A Set of Group Practical Skills for The
Brass Instrument Based on Suzuki Concept of Students in Music Club at Ban
Jadeekho School, Tak Province

สุจินดา โพธิ์พืง¹, ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์²

Sujinda Phophueng¹, Prapansak Pumin²

Corresponding Author E-mail: sujinda.phophung@g.swu.ac.th

Received: 2024-04-30; Revised: 2024-07-06; Accepted: 2024-08-24

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยร้อยละ การทดสอบค่าที และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนชมรมดนตรีสากลที่ได้รับการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองตามแนวคิดซูซูกิ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ อยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.60)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชุดแบบฝึกทักษะ, การปฏิบัติกลุ่ม

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาศิลปศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹ Student in Master of Education, Art Education, Srinakharinwirot University

² อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะศิลปกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² Advisor, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

Abstract

This research is an experimental research with the objectives being 1) to compare academic achievement, before studying and after studying using a set of group practical skills for brass instrument based on Suzuki method 2) To study satisfaction from using a set of group practical skills for brass instrument based on Suzuki method, The population used in the research was students of the music club. Practice of brass wind instruments. Ban Jadeekho School, Tak Province, 1st semester, academic year 2023, number of 12 students, is a purposive selection. The tools used in the research were a set of brass wind instruments group practice skills according to the Suzuki concept, a pre-study and post-study achievement test. The statistical values used are mean, percentage, t-test and standard deviation. The research results were found as follows;

1) Students of the International Music Club received lessons with a set of brass wind instruments practice skills according to the Suzuki concept. There was achievement in learning and practicing the brass wind instrument group. After studying was significantly higher than before studying at the .05 level. 2) Satisfaction with the teaching and learning arrangement by the set of practice skills for the brass wind instrument group. According to the Suzuki concept at a very satisfactory level ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.60)

Keywords: Academic achievement, Skill practice set, Group practice

บทนำ

ดนตรี คือ เสียงที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ คำว่าดนตรี “ดนตรี” มีความหมายที่กว้างขวางมาก ปรากฏแต่ละท่านให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันไป ขอให้ความหมายออกเป็น 2 หัวข้อ คือ 1) ดนตรีทั่วไป หมายถึง ดนตรีในหลายลักษณะด้วยกัน นับตั้งแต่เกิดขึ้นมาพร้อมกับมนุษย์ยุคแรก ๆ เมื่อครั้งที่เรายังอาศัยอยู่ในป่าดงอยู่ในถ้ำ กระทั่งโพรงไม้ ในยุคนั้น เราจึงมีการร้องรำตามธรรมชาติ เช่น รู้จักปรบมือ เคาะหิน เคาะไม้ เป่าเขา ผีปาก เป็นต้น จนกระทั่งในยุคปัจจุบัน เรามีเพลงจำพวกเพลงพื้นเมือง เพลงลูกกรุง รวมทั้งเพลงโฆษณา ดนตรีหรือบทเพลงดังกล่าวนี้นำให้ผู้ฟังมีจิตใจแจ่มใส สนุกสนาน และเกิดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ต่อบทเพลง 2) ดนตรีคลาสสิก สำหรับดนตรีคลาสสิก หรือดนตรีโรแมนติกนี้ ถือว่าเป็นศิลปศาสตร์ชั้นสูง มีวิวัฒนาการและพัฒนามาจากดนตรีประเภทแรก แต่ดนตรีประเภทนี้ต้องการความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง ทั้งในด้านการสร้างสรรค์และการเข้าใจ รวมทั้งต้องใช้หลักวิชาการที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้า และความประณีตบรรจงในการที่จะผลิตผลงานออกมาแต่ละชิ้น ดนตรีประเภทนี้มิใช่เพียงเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ หรือเสียงธรรมชาติ หรือเพลงที่แต่งขึ้นมาตามใจชอบเช่นในลักษณะแรก หากแต่เป็นทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ชั้นสูงที่ต้องใช้อัจฉริยะในการสร้างสรรค์ (ไกรวิทย์ ชันธุศิริ. 2558)

ดนตรีมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยพัฒนาการและเสริมสร้างชีวิตมนุษย์ จึงนำวิชาดนตรีมาบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน การเรียนการสอนวิชาดนตรีในประเทศไทย ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา วิชาดนตรีจะอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะจะประกอบไปด้วย 3 วิชา คือ 1) ทักษะศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะศิลป์ สร้างและนำเสนอผลงานทักษะศิลป์ทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ในชีวิตประจำวัน 2) ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ 3) นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทาง

นาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล การเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาจะจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละประมาณ 45-60 นาที และยังมีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือเรียกรายวิชานี้ว่า “วิชาชุมนุม” วิชาชุมนุมเป็นวิชาที่มีลักษณะ ที่สามารถให้นักเรียนเลือกเรียนตามที่นักเรียนสนใจ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน(วิชาชุมนุม) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนดนตรีที่ผลสัมฤทธิ์ประสบความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีหลายแนวคิดหลายทฤษฎีของนักการศึกษา ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของแนวคิดของซูซูกิ ซึ่งเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทั้งในเรื่องการเรียนทฤษฎีและการเรียนปฏิบัติที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบซูซูกิ (Suzuki Method) ชินอิชิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898-1998) ชาวเมือง นาโกย่า เกิดเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1898 นักการศึกษาชาวญี่ปุ่น และครูสอนไวโอลิน ผู้สร้างระบบการเรียนแบบซูซูกิ ซูซูกิได้ค้นพบความจริงที่ว่า เด็กเล็กทั่วโลกไม่ว่าชาติใดสามารถเรียนรู้ภาษาประจำชาติตนเองได้ง่ายมาก ท่านจึงใช้แนวคิดนี้ในการสอนดนตรีสำหรับเด็กขึ้น และเรียกแนวคิดนี้ว่า วิธีการสอนแบบภาษาแม่ (mother-tongue approach) แนวคิดหลักของการสอนแบบนี้คือ การสอนแบบเป็นธรรมชาติแบบพ่อแม่สอนลูก การให้กำลังใจด้วยความรัก การปฏิบัติซ้ำ ๆ บ่อย ๆ อย่างมีวินัย ซูซูกิ กล่าวว่า นักเรียนดนตรีควรใช้เวลาในการซ้อมทั้งหมดเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกในการซ้อมคุณภาพเสียง (tonalization) ส่วนที่สองสำหรับการซ้อมเพื่อทบทวน ส่วนที่สามเป็นการซ้อมสำหรับเพลงใหม่ การฝึกคุณภาพเสียง เป็นแบบฝึกการพัฒนาคุณภาพเสียงที่ไพเราะ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำให้เพลงไพเราะด้วย ดังนั้น ซูซูกิ จึงเขียนแบบฝึกหัดและเรียกว่า “tonalization” มีอยู่บ่อยครั้งที่เขียนให้นักเรียนเล่นบนสายเปล่าธรรมดา ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลยในการฝึกหัด เพราะการฝึกนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของเสียงที่มีคุณภาพและความไพเราะ การเรียนรู้ดนตรีตามแนวทางของซูซูกิ กับทฤษฎีการศึกษาทั่วไป ก็สามารถแยกความแตกต่างได้ คือ การศึกษาทั่วไปเน้นกระบวนการ ฟัง พูด อ่าน เขียน การเรียนรู้ดนตรีตามแนวทางของซูซูกิเน้นกระบวนการ ฟัง ปฏิบัติ อ่าน สร้างสรรค์ (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. 2546)

โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีตามหลักสูตรแกนกลาง การเรียนการสอนวิชาดนตรี เรียน 1 คาบต่อสัปดาห์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ชุมนุม) เรียน 1 คาบต่อสัปดาห์ นักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะมีจำนวน 12 คน มีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองจะมีช่วงเวลาซ้อมดนตรี คือช่วงหลังเลิกเรียน ซ้อมได้วันละ 1 ชั่วโมง เป็นช่วงเวลาที่ดี สั้น ๆ ไม่พอต่อการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ เพราะเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนและต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การบรรเลงเพลงชาติ ช่วงเช้า การใช้บรรเลงในงานพิธีสำคัญต่าง ๆ การใช้บรรเลงในงานชุมชน เป็นต้น จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ ต้องจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์เป็นระยะเวลาประมาณ 2 ปี เด็กนักเรียนไม่ได้มาโรงเรียน ส่งผลให้เด็กนักเรียนชุมนุมดนตรีสากลไม่ได้ปฏิบัติเครื่องดนตรีเลยประมาณ 2 ปี ขาดการฝึกซ้อมแบบต่อเนื่อง ทำให้ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักเรียนชุมนุมดนตรีสากลไม่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มฝึกซ้อมกันใหม่ มีเวลาการซ้อมที่สั้นและจำกัด พื้นฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องดนตรีต่าง ๆ นักเรียนอาจจะหลงลืมและต้องเริ่มต้นพื้นฐานใหม่

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยมีความต้องการพัฒนาทักษะการปฏิบัติรวมวง ของนักเรียนกลุ่มเครื่องทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก โดย สร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง จะประกอบไปด้วย แผนการสอน จะจัดรูปแบบการสอนตามแนวคิดซูซูกิในการบริหารจัดการเวลาในการเรียนและการซ้อมอย่างจำกัด แบบฝึกหัดการเป่าพัฒนาคุณภาพเสียงบันไดเสียง โน้ตเพลงแบบฝึกหัดผู้วิจัยนำมาจาก ตำราเรียนของซูซูกิการปฏิบัติเครื่องสาย มาประยุกต์ใช้กับเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกัน ตัวอย่างเช่น การสียสายเปล่ากับการเป่าlong tong หรือ การนำเพลง twinkle twinkle little star ซึ่งเป็นเพลงที่นักเรียนรู้จักนำมาเป็นเพลงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติพัฒนาทักษะการเป่าlip slur เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดที่พัฒนาคุณภาพเสียงและเหมาะสมในการเรียนรู้สำหรับเด็กนักเรียน การปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นการปฏิบัติแบบกลุ่มแนวท่อนองเดียว การ

สร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติให้กับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

การทบทวนวรรณกรรม

ชินอิจิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898 - 1998) ซูซูกิ เป็นนักการศึกษาและครูไวโอลินชาวญี่ปุ่น เป็นเวลากว่า 50 ปีมาแล้ว ที่ซูซูกิพบความจริงเกี่ยวกับการเรียนภาษาแม่ของเด็กทั่วโลก และได้นำมาพัฒนาให้เข้ากับการเรียนดนตรีซูซูกิ ได้สังเกตว่า เด็กสามารถพูดภาษาของตนเองได้ก่อนที่จะเรียนการอ่านและการเขียน เป็นเพราะการฟังและการเลียนแบบนั่นเอง ดังนั้นการฟังดนตรีต้นฉบับ การเลียนแบบครู และการทำซ้ำบ่อย ๆ เด็กย่อมสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีได้อย่างดี ซูซูกิ ได้คัดเลือกบทเพลง ในระดับต่าง ๆ ตามความยากง่าย ในวิธีการเรียนของซูซูกิ เด็กจะเรียนรู้สาระดนตรีต่าง ๆ และการปฏิบัติดนตรีมากกว่าเทคนิคต่าง ๆ การคัดเลือกบทเพลงในแบบฝึกหัดของซูซูกิ ได้นำเสนอ อย่างเป็นขั้นตอน และมีกระบวนการพัฒนา ต้องปฏิบัติด้วยความสม่ำเสมอ มาตรฐานของบทเพลงฝึก มีการเตรียมความพร้อมในการเรียนดนตรีขั้นสูงขึ้น แม้ซูซูกิจะไม่ได้เน้นการฝึกสอดประสาน ในด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับ วิธีของโคดาไล ออร์ฟ และดัลโครซ แต่เมื่อพิจารณาถึงวิธีการของเขาแล้ว จะพบว่าการเน้นขั้นตอนของการฟังเป็นพื้นฐานแรก จากนั้น จึงเป็นขั้นตอนของทักษะปฏิบัติดนตรี ซึ่งนับว่าเป็นการฝึกสอดประสาน และนำมาฝึกฝนทักษะปฏิบัติดนตรีได้โดยตรง อีกทั้งยังสามารถ ประเมินผลได้จากการปฏิบัติทักษะดนตรีได้อีกด้วย (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. 2546)

แนวคิดทฤษฎีการสอนดนตรีที่สำคัญในหลักการของซูซูกิ คือ การเน้นกระบวนการแม่สอนลูก คือ ให้ผู้ปกครองเป็นผู้สอนลูกทุกนัยอย่างต่อเนื่องเหมือนการฝึกพูดในขั้นต้นของการเรียน โดยครูมีบทบาทเป็นผู้แนะนำแนวทางการเรียนการสอนให้ผู้ปกครอง และผู้ปกครองต้องอยู่ในห้องเรียนกับเด็กขณะครูสอน พร้อมจัดสภาพแวดล้อมทางดนตรีด้วยการฟังเพลงก่อนเรียนเพลงนั้นอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชน ส่วนในขั้นต่อมาผู้เรียนจึงจะเรียนกับครูดนตรีโดยตรง ควบคู่กับการฟังเพลง การเล่นตรงจังหวะ การสร้างคุณภาพเสียง และเข้าใจสัญลักษณ์ทางดนตรี (ลิขณเดศก ยานเดม. 2558)

ทักษะการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองเบื้องต้น สธน ไรจตระกูล (2554) ได้กล่าวถึงเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องทองเหลืองก็คือแตร คุณสมบัติเสียงของเครื่องดนตรีกลุ่มนี้คล้ายคลึงกับกลุ่มเครื่องลมไม้ คือ มีท่อทำหน้าที่ขยายเสียง ท่อของแตรเป็นโลหะ (แต่ท่อของเครื่องลมไม้ส่วนมากเป็นไม้ หรือเอโบไนท์) ที่เป่าหรือกำพวดของแตรเป็น ประเภท Lip-reed ของปี่เป็นประเภท Cane-reed ดังนั้นการเน้นริมฝีปากบนและริมฝีปากล่างให้เกือบแนบสนิทกับกำพวดเวลาเป่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะริมฝีปากจะทำหน้าที่เป็นตัวสั่นสะเทือนกำพวด การสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นตรงกำพวดนี้จะถูกส่งเข้าไปในท่อหรือลำตัวของแตร ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวขยายเสียงดังกล่าว กำพวดของแตรมี 2 ลักษณะด้วยกัน แต่ละลักษณะจะให้คุณสมบัติของเสียงแตกต่างกัน ลักษณะแรกกำพวดต้น มีรูปร่างคล้ายถ้วยหรือ ระฆัง (Cup-shaped or Bell-shaped mouthpiece) ให้เสียงที่สดใสแสดงถึงพลังกำลังที่กล้าหาญ แตรที่มีกำพวดนี้ คือ ทรัมเป็ต, ทรอมโบน และทูบา

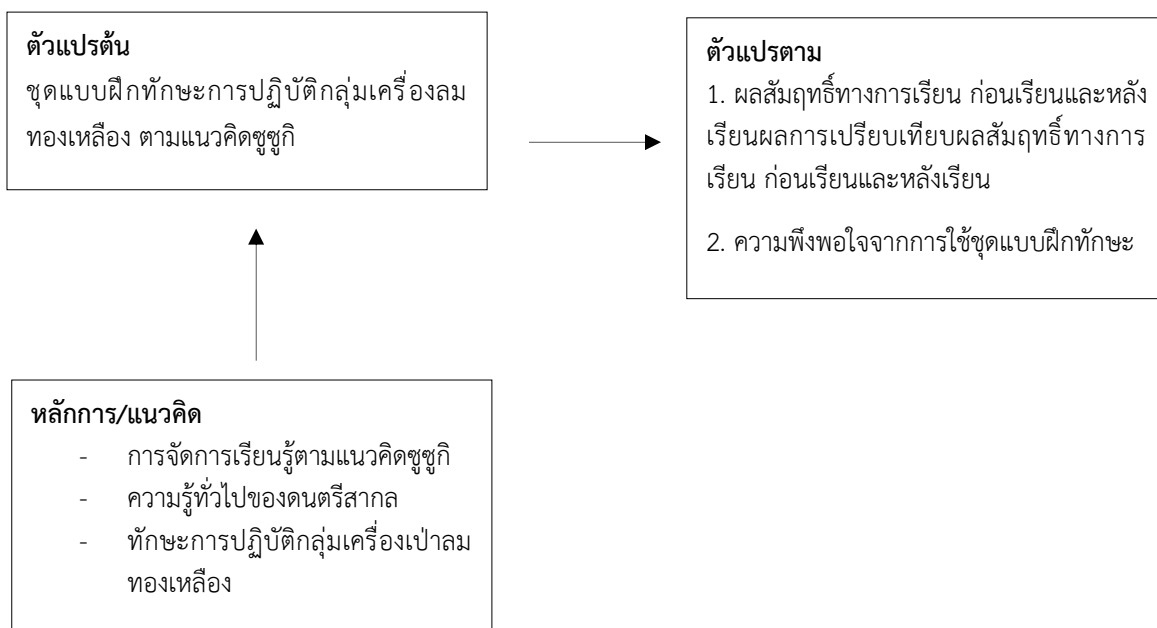
ความหมายแบบฝึกทักษะ ญัฐฐินี เศวตสุพร (2556) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกปฏิบัติ ไว้ว่า คือ สื่อการสอนที่ครูผู้สอนได้สร้างขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยความสนใจ สนุกสนาน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ดวงแสง ณ นคร (2558: 38) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะที่สอดคล้องกับ ญัฐฐินี เศวตสุพร ไว้ว่า แบบฝึกปฏิบัติ เป็นสมุดหรือหนังสือที่พิมพ์ขึ้น โดยมีเนื้อหาเป็นแบบฝึกหัด หรือ แบบฝึกปฏิบัติเป็นการเพิ่มทักษะหรือทดสอบผู้เรียน อาจมีเนื้อหาในรูปแบบคำถามให้เลือกคำตอบหรือเป็นต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามโดยอาจมีรูปประกอบเพื่อความเข้าใจ

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขวัญเรือน คำวงศ์ (2557) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า หรือ

ประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของความสามารถหรือ ความสำเร็จ วัดผลด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของความพึงพอใจ อารังค์ อุดมไพจิตรกุล (2546) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดงออกและสามารถสังเกตเห็นได้ (Overt Behavior) เป็นปัจจัยประเภทหนึ่งที่สะท้อนประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ความพึงพอใจเกิดขึ้นได้เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ทำให้มีความรู้สึกทางบวก เป็นผลให้มีความสุข เพราะสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรี กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

- 1.1 ความรู้ทั่วไป
- 1.2 แบบฝึกหัด Tonalization มีจำนวน 4 แบบฝึกหัด
- 1.3 บทเพลงในการปฏิบัติ มีจำนวน 4 เพลง
- 1.4 แผนการสอน

นำชุดแบบฝึกทักษะ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณา ความเที่ยงตรง (Validity) ความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะ เกี่ยวกับสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินผลโดยใช้แบบประเมิน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย ยึดเกณฑ์การตัดสินที่คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นชุดการสอนที่เหมาะสม นำไปใช้ในการสอนปฏิบัติกลุ่ม เครื่องลมทองเหลือง

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีจำนวน 20 ข้อ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และโครงสร้าง (Content and Construct Validity) ทำการประเมินข้อคำถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และเลือกข้อคำถามที่มีดัชนี ความสอดคล้องมีค่ามากกว่า 0.5 เพื่อใช้ในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่ม เครื่องลมทองเหลือง

3. แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีจำนวน 5 ด้าน 15 ข้อ นำแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ทำการประเมินข้อคำถามเป็นรายข้อ และหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และเลือกข้อคำถามที่มี ดัชนีความสอดคล้องมาก กว่า 0.5 เพื่อใช้ในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะ การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ทดสอบก่อนเรียน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบประเมินการปฏิบัติกลุ่ม

2. เก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบหลังเรียน

3. ดำเนินกิจกรรมการสอนเรื่องการปฏิบัติตรวจ จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ

4. ทดสอบหลังเรียน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่ม

5. กลุ่มเป้าหมายประเมินความพึงพอใจหลังจากการเรียนการสอนชุดการสอนทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มารวบรวม วิเคราะห์ผล อภิปรายผล และสรุปผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. แบบฝึกวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยใช้การทดสอบค่า t-test

2. ความพึงพอใจต่อชุดแบบฝึกทักษะ โดยให้ผู้เรียนทำแบบสอบถาม และนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิจ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

การทดสอบ	คะแนน		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	S_D	df	t (dependent sample)	Sig.
	สูงสุด	ต่ำสุด							
ก่อนเรียน	53	46	49.25	2.17	23.33	1.43	11	56.3**	0.00
หลังเรียน	75	71	72.58	1.24					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชมรมดนตรีสากลที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.25 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.58 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติค่า t (t - test) พบว่า นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนชมรมดนตรีสากลที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง สูงขึ้น

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชมรมดนตรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ข้อ	ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{x}$	S.D.	ผลการประเมิน
ด้านการสอนการนำเข้าสู่บทเรียน				
1.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
2.	กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน	4.00	0.58	มาก
คะแนนค่าเฉลี่ย		4.33	0.52	มาก
ด้านเนื้อหาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง				
3.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม	4.42	0.76	มาก
4.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.25	0.72	มาก
5.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสม	4.42	0.86	มาก
6.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ฝึก	4.50	0.65	มาก
คะแนนค่าเฉลี่ย		4.40	0.75	มาก
ด้านครูผู้สอน				
7.	ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้	5.00	0.00	มากที่สุด
8.	ครูผู้สอนสามารถให้คำชี้แจงต่อข้อซักถาม เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยได้	4.50	0.65	มาก
9.	ครูผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.58	0.76	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{x}$	S.D.	ผลการประเมิน
10.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและการแสดงความคิดเห็น	4.67	0.47	มากที่สุด
	คะแนนค่าเฉลี่ย	4.69	0.47	มากที่สุด
ด้านสื่อการสอน				
11.	ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีความเหมาะสมต่อการฝึกปฏิบัติในระดับพื้นฐาน	4.42	0.76	มาก
12.	การเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองนี้ช่วยให้นักเรียนอยากเรียนการปฏิบัติกลุ่มอีก	4.33	0.75	มาก
	คะแนนค่าเฉลี่ย	4.38	0.75	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล				
13.	เกณฑ์การวัดและการประเมินผลในชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมีความเหมาะสม	4.92	0.28	มากที่สุด
14.	แบบทดสอบนี้ใช้วัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของนักเรียนครอบคลุมตามเนื้อหาการเรียน	4.33	0.62	มาก
15.	แบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของนักเรียนมีความง่ายอย่างเหมาะสม	4.42	0.64	มาก
	คะแนนค่าเฉลี่ย	4.56	0.51	มากที่สุด
	ผลรวมค่าเฉลี่ย	4.49	0.60	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนชมรมดนตรีสากล มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ อยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{x}$ = 4.49, S.D. = 0.60) และเมื่อแยกพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนชมรมดนตรีสากลออกเป็นแต่ละด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.69, S.D. = 0.47) ด้านการวัดและประเมินผล นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.56, S.D. = 0.51) ด้านเนื้อหาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{x}$ = 4.40, S.D. = 0.75)

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติค่าที (t-test แบบ Dependent Sample) พบว่า นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า “ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน” แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และมีทักษะในการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองได้ถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยนำแนวคิดและวิธีการสอนตามแนวคิดซูซูกิ การเรียนการสอนในรูปแบบของซูซูกิ มีขั้นตอนการสอนจะเริ่มเรียงจาก การฟัง คือการฟังเพลงต้นฉบับอาจจะฟังเพลงที่มีความง่าย และเป็นเพลงที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นอย่างดี พ่อแม่มีส่วนช่วยในขั้นตอนนี้ การเปิดเพลงให้นักเรียนฟังเวลาอยู่ที่บ้าน

การปฏิบัติ คือ การเลียนแบบเสียงจากเพลงที่ฟัง ปฏิบัติอย่างง่ายไม่ซับซ้อน รวมไปถึงการฝึกพัฒนาคุณภาพเสียง การอ่าน คือ เริ่มศึกษาในสวนของโน้ตต่าง ๆ การสร้างสรรค์ คือ การเล่นเป็นกลุ่ม การนำออกมาแสดงต่อหน้าสาธารณชนได้รับชม เมื่อ นักเรียนมีความเข้าใจในการฝึกทักษะปฏิบัติกลุ่มแล้วจึงทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกลุ่มได้อย่างสมบูรณ์ และด้วยลักษณะดังกล่าวของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองนี้ ทำให้ชุดแบบฝึกทักษะสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองได้ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของชุดแบบฝึกที่ดีตามแนวคิดของ สุพรรณิ ไชยเทพ (2544: 19) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกต้องมีความชัดเจน ทั้งคำชี้แจงและคำสั่งต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหา แบบฝึกต้องมีการจัดทำให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนต้องการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกต้องมีรูปภาพและภาษาที่จะสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ภาษาและรูปภาพนั้นต้องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนด้วย แบบฝึกแต่ละเรื่องควรมีเนื้อหาที่กระชับไม่ยาวจนเกินไปและเข้าใจง่าย ในแบบฝึกควรมีหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนที่มีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อที่จะทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายขณะทำการเรียนรู้ แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองและสอบถามความต้องการของนักเรียนเป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขในการทำแบบฝึกในห้องเรียน ต้องมีคำตอบที่ชัดเจนในการถาม – ตอบ คำถาม แบบฝึกทักษะที่ดีต้องมีการประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เห็นได้ว่า จากงานวิจัยหลายชิ้นที่สร้างชุดแบบฝึกทักษะขึ้นมาเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถให้กับผู้เรียน ได้แก่ งานวิจัยของ นพชัย อุชิต (2558: 96) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของซูซูกิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เสียงไซซลุ่ยเพียงออ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของซูซูกิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงไซซลุ่ยเพียงออ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติพงศ์ กองแก้ว (2560: 59-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการปฏิบัติรวมวง ด้วยบทเพลงคอลลาจของโยฮัน เซบาสเตียน บาค สำหรับเครื่องลมทองเหลืองในวงโยธวาทิตระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติรวมวงของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากประสบการณ์และความสามารถทางดนตรีการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของผู้วิจัย ประกอบกับการสร้างชุดแบบฝึกทักษะที่มีคุณภาพ ทำให้นักเรียนชมรมดนตรีที่ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “นักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีความพึงพอใจจากการใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง อยู่ในระดับพอใจมาก” และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับ พอใจมาก ถึง พอใจมากที่สุด หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดงออกและสามารถสังเกตเห็นได้ (Overt Behavior) เป็นปัจจัยประเภทหนึ่งที่สะท้อนประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ความพึงพอใจเกิดขึ้นได้เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ทำให้มีความรู้สึกทางบวก เป็นผลให้มีความสุข เพราะสำเร็จตามที่มุ่งหวัง (อึ้ง อุดมไพจิตรกุล. 2546: 73) ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ เป็นชุดแบบฝึกทักษะที่สามารถสร้างความรู้สึที่ดีในการเรียนการสอนแก่นักเรียน จัดรูปแบบการสอนตามแนวคิดซูซูกิในการบริหารจัดการเวลาในการเรียนและการซ้อมอย่างจำกัด แบบฝึกหัดการเป่าพัฒนาคุณภาพเสียงบันไดเสียง โน้ตเพลง แบบฝึกหัดผู้วิจัยนำมาจาก ตำราเรียนของซูซูกิการปฏิบัติเครื่องสาย มาประยุกต์ใช้กับเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกัน ตัวอย่างเช่น การสืสายเปล่ากับการเป่าlong tong หรือ การนำเพลง twinkle twinkle little star ซึ่งเป็นเพลงที่นักเรียนรู้จักนำมาเป็นเพลงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติพัฒนาทักษะการเป่าlip slur เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดที่พัฒนาคุณภาพเสียงและเหมาะสมในการเรียนรู้ง่ายสำหรับเด็กนักเรียน การปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นการปฏิบัติแบบกลุ่มแนวทำนองเดียว การสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติให้กับนักเรียน และนำมาซึ่งความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดแบบฝึกทักษะนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพล สุทธิเกษม (2561: 56-57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมวงแจ๊สและความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดการสอนการรวมวงแจ๊ส ของนักเรียนดนตรีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาร สาสน์เอกตรา พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุด การสอน การรวมวงแจ๊สอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียน ดนตรีมีความ

พึงพอใจในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ในด้านคุณค่าวิชา ด้านเนื้อหาวิชา ด้านตัวผู้สอน และด้านการวัดผลประเมินผล จากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่า นักเรียนชมรมดนตรีที่ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกี อยู่ในระดับพอใจมาก มีความสุขในการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง จึงส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองสูงขึ้นเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรตรวจสอบเครื่องดนตรีให้พร้อมใช้งาน ก่อนเริ่มทำกิจกรรมการเรียนการสอนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองทุกครั้ง เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพของผู้เรียน

1.2 ผู้เรียนควรมีพื้นฐานการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง คือการเป่าเครื่องลมทองเหลืองให้เกิดเสียง เพื่อให้ระหว่างเรียนนักเรียนมีเวลาทำความเข้าใจในการทำให้เสียงมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอนควรเน้นย้ำให้นักเรียนซ้อมทบทวนบทเรียนการปฏิบัติกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนก่อนหน้านี้ ระหว่างวันที่นักเรียนว่างจากการเรียนปฏิบัติกลุ่มจากครูผู้สอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีแบบฝึกหัดในเรื่องของการบริหารลมที่ใช้ในการฝึกเป่า ในการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เนื่องจากลมที่เป่าปฏิบัติ มีผลโดยตรงกับคุณภาพเสียงที่เกิดขึ้น

2.2 ควรสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่ม ตามแนวคิดชูชุกี ในเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- โกวิท ยันศิริ. (2558). **ดุริยางคศิลป์ตะวันตกเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญเรือน คำวงศ์. (2557). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการตัดกระดาษโปสเตอร์เป็นดอกไม้ โดยใช้แบบลายไทย กลุ่มสาระงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชุดิพงศ์ กองแก้ว. (2560). **การสร้างแบบฝึกทักษะการปฏิบัติรวมวง ด้วยบทเพลงคอรอลของโยฮัน เซบาสเตียน บาค สำหรับเครื่องลมทองเหลืองในวงโยธวาทิตระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ศิลปศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐพล สุทธิเกษม. (2561). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมวงแจ๊สและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดการสอนการรวมวงแจ๊ส ของนักเรียนดนตรีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ศิลปศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐินี เศวตสุพร. (2556). **การสร้างแบบฝึกหัดปฏิบัติศิลปะเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดท่าเกวียน (สัณฐิต) จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (ศิลปศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงแสง ณ นคร. (2558). **การใช้สื่อการเรียนรู้=Utilization of learning media**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรรถ อุดมไพจิตรกุล. (2546). **บทบาทของรัฐกับเศรษฐศาสตร์การศึกษา อุตสาหกรรมขับเคลื่อนการจัดการโดยเศรษฐศาสตร์การศึกษา**. วารสารบริหารการศึกษา มศว. 2(5): 10-17.
- นพชัย อุปจิต. (2558). **ผลการใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เสียงสอขลุ่ยเพียงออ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2546). การสอนดนตรีสากลแบบภูมิปัญญาตะวันออก การสอนดนตรีตามแนวทางของชูชูกิ.

วารสารศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 11(2): 10-15.

สธน ไรจตระกูล. (2554). ชุดวงโยธวาทิตเล่ม1: การจัดการวงโยธวาทิต. กรุงเทพฯ: เติยนส์โตร์.

สิขณันต์เศก ย่านเดิม. (2558). แนวคิดทฤษฎีการสอนดนตรี. วารสารศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 19(2): 29-30.

สุพรรณิ ไชยเทพ. (2544). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชา

ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.